

I. A. Krylov: *Velmož in modrijan*

Cila se je vrnila v kuhinjo in utrujena od tega dne se je naslonila čez mizo. Piškur, bolj pijan kakor utrujen, jo je pahnil na posteljo in ugasnil luč. —

* * *

Proti jutru se je Klemen prebudil in je bil bolan še bolj kakor druge dneve. Začutil je žensko poleg sebe. Nasmehnil se je in šepnil:

— Cilka!

Vsedel se je na rob postelje. Tedaj se je pritepel odnekod njegov dvojnik ali kdorkoli in mu je zagnal vodene oči v bolne možgane.

Zresnile so se mu poteze. Kakor da bi se bal, kakor da čuti grozo blizu sebe, je stegnil roke v bran in je smrtno preplašen zastokal:

— Vodene oči...

Telo, ki je ležalo poleg njega, se je zganilo. Topla roka se ga je dotaknila. Glas se mu je tedaj izpremenil v divji krik, s katerim se je zagnal na telo. Prste je razprl in jih nato zapičil v njen goli vrat. Zaškrtnil je goltanec, zagrgral je strahotni glas in utihnil.

Tiščal je vrat in tulil:

— Vodene oči, vodene oči...

Potem se je skrivil v klopčič in je padel na tla.

Rad- vnačana pravit, prav modrijan! - farsa se živi med delavci, č pri morale Feb 17:50

I. A. Krylov / **Velmož in modrijan**

Velmož je z modrijanom modroval
o marsičem in mu dejal:

«Povej mi ti, ki svet poznaš do dna
in kot iz knjige ljudstvu čitaš iz srca,
kako je to, da kar že ustanovimo mi,
sodišča ali družbe učenjakov,
in komaj dobro se ozremo, — cvet bedakov,
že prvi v njih sedi.

Kaj zoper to zdravila ni?»

— «Težko,» odvrne modrijan:

«Enako družbam se godi učenim
(a to med nama), kakor hišam se lesenim.»

— «Kako?» — «Glej, svojo sem dogradil oni dan;
lastniki v njej še niso se vstanili,
a murni so že davno notri se vdomili.»

(Iz ruščine preložil B. Vdovič.)